

ΒΗΜMagazino

ΜΑΡΙΑΝΝΑ Β. ΒΑΡΔΙΝΟΓΙΑΝΝΗ

*«Η ποιητική μας κληρονομιά,
δύναμη και έμπνευση για το μέλλον»*

**Η ΠΡΕΣΒΗΣ ΚΑΛΗΣ
ΘΕΛΗΣΕΩΣ ΤΗΣ
UNESCO ΜΙΛΑΕΙ
ΓΙΑ ΤΟ ΟΡΑΜΑ
ΤΗΣ ΠΡΟΩΘΗΣΗΣ
ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΚΑΙ
ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΤΗΣ
ΕΚΤΟΣ ΣΥΝΟΡΩΝ
ΚΑΙ ΓΙΑ
ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ
ΤΩΝ ΓΛΥΠΤΩΝ
ΤΟΥ ΠΑΡΘΕΝΩΝΑ**

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΜΕΣΟΦΩΝΟΣ ΜΑΡΙΗ-ΕΛΕΝ ΝΕΖΗ ΓΙΑ ΤΗ ΜΑΓΕΙΑ ΤΗΣ ΟΠΕΡΑΣ
Β. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ - Φ. ΜΟΥΡΑΤΙΔΗΣ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΣΤΟ... ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΤΕΤΡΑΓΩΝΟ
ΧΑΜΠΤΟΝΣ ΤΟ ΚΑΤΑΦΥΓΙΟ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΣ HIGH SOCIETY

Η Πρέσβης Καλής Θελήσεως της UNESCO, σε μια αποκλειστική συνέντευξη για το όραμα της προώθησης της χώρας και του πολιτισμού της σε όλον τον κόσμο, ενώνει τη φωνή της με το πάγιο ελληνικό αίτημα της επιστροφής των Γλυπτών του Παρθενώνα και αναφέρεται στη στενή φιλία της με τη Μελίνα Μερκούρη.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΧΙΛΛΕΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ
ΘΑΥΜΗΝΑ ΚΡΑΣΑΓΑΚΗ

Το συμπόσιο «Ελλάδα και πολιτιστική κληρονομιά» που πραγματοποιήθηκε από το Ίδρυμά σας, στο πλαίσιο της «Πρωτοβουλίας 21», στην έδρα της UNESCO στο Παρίσι, έστρεψε τα φώτα της διεθνούς κοινής γνώμης στον ελληνικό πολιτισμό. Μια σπουδαία στιγμή για την Ελλάδα. Ποιος είναι ο απολογισμός που κάνετε από αυτό το γεγονός;

«Το συμπόσιο αυτό πράγματι έστρεψε το ενδιαφέρον της διεθνούς κοινής γνώμης στον ελληνικό πολιτισμό. Έχει μεγάλη σημασία άλλωστε ότι πραγματοποιήθηκε κατά τη διάρκεια της 41ης Γενικής Συνέλευσης της UNESCO, πράγμα που σημαίνει πως είχαν την ευκαιρία να το παρακολουθήσουν εκπρόσωποι 193 διαφορετικών κρατών. Κορυφαίες διεθνείς προσωπικότητες του πνεύματος και των επιστημών και σπουδαίοι Έλληνες επιστήμονες και διανοητές συμμετείχαν στη συζήτηση αναδεικνύοντας τον ελληνικό πολιτισμό, από την αρχαιότητα έως σήμερα, φωτίζοντας τη συνεισφορά του στον οικουμενικό μας πολιτισμό και τονίζοντας την ανάγκη να ενώσουμε φωνές και δυνάμεις για να προστατέψουμε την παγκόσμια πολιτιστική μας κληρονομιά απέναντι στις μεγάλες προκλήσεις που αντιμετωπίζει η ανθρωπότητα.

Ο στόχος ήταν και παραμένει ένας: να αναδείξουμε την Ελλάδα στο εξωτερικό ως ένα παράδειγμα συνεργασίας, διαλόγου και ενότητας. Ως μια υπολογίσιμη δύναμη, με ξεκάθαρη και δυνατή φωνή στη διεθνή κοινότητα. Πιστεύω πως αυτό το πετύχαμε σε μεγάλο βαθμό και

MARIANNA B. ΒΑΡΔΙΝΟΓΙΑΝΝΗ

«Πρέπει να αναδείξουμε την Ελλάδα στο εξωτερικό ως

ένα παράδειγμα συνεργασίας, διαλόγου και ενότητας»

ΔΥΟ ΦΙΛΟΙ ΕΠΙ ΣΚΗΝΗΣ

Οι δύο δημοφιλείς πρωταγωνιστές μιλούν για τη νέα παράστασή τους, για τα εμβόλια, για το κίνημα #MeToo και για τα μελλοντικά σχέδιά τους.

ΑΠΟ ΤΗΝ **ΕΡΗ ΒΑΡΛΑΚΗ**
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ **ΝΙΚΟΣ ΠΑΛΙΟΠΟΥΛΟΣ**
STYLING **ΧΑΡΑ ΜΠΟΤΣΙΒΑΛΗ**

Τους συναντώ στο φουαγέ του θεάτρου «Ακροπόλ». Η οικειότητα μεταξύ τους είναι φανερή. Ο Βασίλης Χαραλαμπίδης και ο Φάνης Μουρατίδης γνωρίστηκαν πριν από 16 χρόνια, στα γυρίσματα της ταινίας «Πέντε λεπτά ακόμα». Εκτοτε οι δρόμοι τους διασταυρώθηκαν πολλές φορές στη σκηνή, πάτησαν μαζί τα χρώματα της Επιδαύρου και μέσα από πρόβες, γέλια και κοινές αγωνίες σφυρηλατήθηκε μια δυνατή φιλία. Εφέτος συναντούν τον «Κουρέα της Σεβίλλης» σε σκηνοθεσία Σοφίας Σπυράτου και διασκευή-μετάφραση Λουίζας Μητσάκου, το γνωστό έργο του Πιερ-Ογκιστέν Καρόν ντε Μπομαρσέ, το οποίο μεταμορφώθηκε από τον Ροσίνι σε μία από τις πιο διάσημες όπερες. Ο Βασίλης Χαραλαμπίδης μεταμορφώνεται στον τετραπέρατο, καταφερτζή Φίγκαρο, τον άνθρωπο που βοηθά τον κόμη Αλμαβίβα (τον υποδύεται ο Ρένος Ρώτας) να παντρευτεί τη δροσερή Ροζίνα (Νίκη Βακάλη), την οποία διά της βίας θέλει να νυμφευθεί και ο γέρος Μπάρτολο, δηλαδή ο Φάνης Μουρατίδης. Και κάπως έτσι στήνεται μια παράσταση από υλικά παραμυθιού, με ακροβάτες, χορευτές, με τη μουσική του Ροσίνι αλλά και με πρωτότυπες μελωδίες του Μιλτιάδη Παπαστάμου που αντηχούν μέσα από ζωντανή ορχήστρα. «Η σκέψη για το ανέβασμα του “Κουρέα της Σεβίλλης” προέκυψε πριν από δύο χρόνια, ύστερα από προτροπή της υπέροχης Σοφίας Σπυράτου» αναφέρει ο Βασίλης Χαραλαμπίδης. «Ήταν μια πολύ ωραία αφορμή να συνεργαστούμε. Επειτα, αγαπώ στιδήποτε με ταξιδεύει στο παρελθόν. Πάντα ένα κλασικό έργο με αναζωογονεί. Ξεκινήσαμε πέρυσι τις πρόβες και εφέτος κάναμε πρεμιέρα. Τώρα που επιστρέψαμε στις παραστάσεις, νιώθω σαν να ξαναγεννήθηκα. Η παράσταση φέρει μια αστείρευτη ενέργεια. Στην πρεμιέρα ένιωθα ότι ήταν σαν να κάναμε με έναν τρόπο μια κίνηση “επαναστατική” απέναντι σε αυτό το αδιανόητο μέχρι πρότινος lockdown της ζωής μας. Σαν να βγήκαμε από μια εποχή ποταπαγόρευσης και να αναζητούσαμε κάτι να μας μεθύσει...». Ο Φάνης Μουρατίδης συμφωνεί. «Το κάθε έργο είναι μια πολύ καλή αφορμή να βρεθώ με ανθρώπους που εκτιμώ πάνω στη σκηνή» αναφέρει και συμπληρώνει: «Να κάνουμε μια παράσταση που θα φτιάξει μία θερμοκρασία με τον κόσμο. Στον “Κουρέα της Σεβίλλης” μάς σκηνο-

θετεί μια μεγάλη κυρία του θεάτρου, η Σοφία Σπυράτου. Ξέρεις, ένα κοινό σημείο που έχουμε με τον Βασίλη είναι ότι μας αφορά και τους δύο αυτή η ένωση με το κοινό. Σκέψου, ο άλλος πήρε το αυτοκίνητό του, έφυγε από το σπίτι του, έβαλε τα καλά του, πλήρωσε 20 ευρώ για να σε δει. Μπορείς λοιπόν εσύ να τον κοροϊδέψεις; Δεσμεύεσαι ότι στις 9 μ.μ. κάπου θα τον ταξιδέψεις. Και για αυτή την υπόσχεση έρχεται».

Θέατρο και πραγματική ζωή

Την επαφή με τον κόσμο την αποζητά και ο Βασίλης Χαραλαμπίδης: «Αυτό που λαμβάνω κάθε μέρα από τον κόσμο είναι η μεγαλύτερη χαρά, σαν ένα βραβείο διαρκείας. Είτε είναι μια γλυκιά κουβέντα είτε ένα χαμόγελο που βλέπω να με προσπερνά...». Υπάρχει όμως και ζωή έξω από το θέατρο για εκείνον; «Μολονότι το θέατρο είναι

η ζωή μου, ευτυχώς η ζωή μου δεν είναι μόνο το θέατρο. Θέλω να πω ότι έχω μάθει από νωρίς να διαχωρίζω την πραγματική ευτυχία από την τεχνητή που μας παρέχει η σκηνή. Και λέω τεχνητή, γιατί το χειροκρότημα είναι κάτι στιγμιαίο. Μικρά ταξίδια χαράς είναι το θέατρο». Η πραγματική ζωή του είναι τα τρία σκυλιά του, οι φίλοι του, το σπίτι στο Πήλιο και φυσικά η σύζυγός του, Λίνα Πρίντζου. Κουβαλά και εκείνη την απέραντη αισιοδοξία του; «Κουβαλάει μια τρέλα μοναδική, παράλληλα με τα πιο καλοσυνάτα χαρακτηριστικά. Νοιάζεται πραγματικά και ξέρει ν' αγαπά».

Προσγειωμένος στην πραγματική ζωή είναι και ο Φάνης Μουρατίδης. «Μα ο ναρκισσισμός δεν είναι απαραίτητο στοιχείο στον πρωταγωνιστή;» τον ρωτώ. Γελάει. «Είμαστε ψώνια όσοι ασχολούμαστε με αυτή τη δουλειά έτσι κι αλλιώς» απαντά. «Αν δεν φλερτάρεις με το παράλογο,

Βασίλης Χαραλαμπίδης

πώς θα πετύχεις το απίστευτο; Από εκεί και πέρα, εγώ είχα την τύχη και τελείωσα τη Δραματική Σχολή του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος και στην πορεία μου έπειτα συναντήθηκα με ανθρώπους οι οποίοι καθόρισαν τη ματιά μου στο θέατρο και με έστρεψαν σε μια αρχή συλλογικότητας και όχι σε εκείνη του πρωταγωνιστή που δεν νοιάζεται για κανέναν άλλον πέραν του εαυτού του». Μιλάει λοιπόν για τις συναντήσεις που τον καθόρισαν. Για τον διευθυντή της Δραματικής Σχολής του ΚΘΒΕ Δημήτρη Βάγια, τον Βασίλη Παπαβασιλείου αργότερα, τον Ανδρέα Βουτσινά, τον Κώστα Τσιάνο, τον Λευτέρη Βογιατζή και τα χρόνια στο «Αμόρε». Τον ρωτώ αν ο χρόνος που περνάει τον έχει αλλάξει. «Νομίζω ναι. Αν είμαι καλύτερος από αυτό που θα ήθελα να είμαι; Όχι, δεν είμαι. Αλλά πιστεύω ότι σε βάθος χρόνου θα το πετύχω». Ο γάμος με την Αννα-Μαρία Πα-

παχαράληπους πόσο τον καθόρισε; «Η Αννα-Μαρία είναι πολύ σημαντικό κομμάτι για εμένα» απαντά. «Και ενώ είμαστε δύο πολύ διαφορετικοί άνθρωποι στον τρόπο με τον οποίο εκφραζόμαστε, την ίδια στιγμή έχουμε κοινή αισθητική, κοινές ποιότητες και ίδια αξιολόγηση προτεραιοτήτων».

#MeToo

Το θέατρο όμως αποκαλύφθηκε ότι κρύβει και μια σκοτεινή πλευρά. Μόλις προφέρω τη λέξη #MeToo ο Βασίλης Χαραλαμπίδης σχεδόν με διορθώνει. «Νομίζω ότι ο χαρακτηρισμός #MeToo δεν πρέπει να υποβιβαστεί ως κάτι ξενόφερτο που ήρθε από την Αμερική και υιοθετήσαμε και εμείς ως μόδα. Για εμένα θα έπρεπε να ονομαστεί "Κίνημα Σοφίας Μπεκατώρου". Γιατί η Σοφία, οι υπέροχες κυρίες του θεάτρου και τα γενναία παιδιά

Στην προεμιέρα ένιωθα ότι ήταν σαν να κάναμε με έναν τρόπο μια κίνηση "επαναστατική" απέναντι σε αυτό το αδιανόητο μέχρι πρότινος lockdown της ζωής μας. Σαν να βγήκαμε από μια εποχή ποτοαπαγόρευσης και να αναζητούσαμε κάτι να μας μεθύσει...

ΒΑΣΙΛΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ

που πήραν έπειτα τη σκυτάλη, δεν μίλησαν επειδή κάτι ξεκίνησε στην Αμερική, αλλά για πράγματα που τους στοίχωναν χρόνια. Αυτό που συνέβη στο ελληνικό θέατρο ήταν σοκαριστικό και ταυτόχρονα ελπιδοφόρο. Δεν σας λέω ότι ξεμπερδέψαμε με αυτά. Αυτοί όμως οι γενναίοι άνθρωποι πέρασαν ένα μήνυμα σε όλη την ελληνική κοινωνία: οι νέοι ξέρουν πια ότι μπορούν να λένε "όχι", να αντιστέκονται σε οποιαδήποτε μορφή κακοποίησης». Ο Φάνης Μουρατίδης μοιάζει πιο συγκρατημένος. «Δεν μπορώ να σας απαντήσω αν αλλάζουμε σελίδα, αν και το εύχομαι. Αυτή τη στιγμή βρισκόμαστε σε μεταβατικό στάδιο. Στα επόμενα χρόνια θα φανεί αν έγινε κάτι ουσιαστικό ή αν κάναμε μια τρύπα στο νερό. Σε κάθε περίπτωση, αυτό έπρεπε να συμβεί. Να χαραχτεί ένα όριο απέναντι σε όλους αυτούς που έχουν μια θέση εξουσίας και με εργαλείο τον φόβο μηδενίζουν τους ανθρώπους». Και ύστερα η κουβέντα περνά στις γυναικοκτονίες. «Μα είναι ξαφνικά σαν να πέσαμε όλοι από τα σύννεφα» αναφέρει ο Φάνης Μουρατίδης. «Λες και η ελληνική κοινωνία είναι γαλλικά και πιάνο. Πριν από περίπου 30 χρόνια, στις λαϊκές γειτονίες κανόνες ήταν ο άντρας να πηλακώνει τη γυναίκα στο ξύλο, ο δάσκαλος να χτυπά με τη βέργα τους μαθητές και η σιωπή απέναντι στην ενδοοικογενειακή βία αυτονόητη. Οπότε όλα αυτά τα κουβαλάμε δυστυχώς χρόνια ως κοινωνία. Και υπάρχει και ένα τεράστιο ακόμα ζήτημα. Δυστυχώς ο κόσμος εδώ και αρκετό καιρό έχει χάσει την εμπιστοσύνη του απέναντι στην Πολιτεία, τον νόμο, τους θεσμούς. Αισθάνεται αβοήθητος. Πρέπει να του δείξουμε ότι δεν είναι αυτή η πραγματικότητα και ότι υπάρχει τρόπος να αντιμετωπίσει τον φόβο του».

Κεφάλαιο COVID-19

Πέρα από τις γυναικοκτονίες σήμερα, η ελληνική κοινωνία έχει διχαστεί ανάμεσα σε εμβολιασμένους και ανεμβολίαστους. «Το καφενείο του χωριού μέσα από τα social media μεταλλάχθηκε σε ένα παγκόσμιο διαδικτυακό καφενείο όπου ο καθένας λέει τη γνώμη του και ο άλλος τη διαβάζει και την υιοθετεί άκριτα» απαντά ο Βασίλης Χαραλαμπίδης. «Προσωπικά, δεν με ενδιαφέρει αν ο ιός ξέφυγε από εργαστήριο, αν είναι παγκόσμια συνωμοσία. Αυτό που με ενδιαφέρει είναι ότι υπάρχει και ότι σκοτώνει. Δηλαδή δεν μπορώ να διανοηθώ ότι ένας άνθρωπος βρίσκεται στο νοσοκομείο πριν από τη διασωλήνωση και μηνύει τους γιατρούς για να μη διασωληνωθεί. Και σας το λέω εγώ που είχα

Λος - Φάνης Μουρατίδης